

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5882/2020
18.02.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Никола Спајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, вредност предмета спора 1.250.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.1958/20 од 24.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.1958/20 од 24.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.1958/20 од 24.09.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Руми П 96/19 од 11.06.2020. године, којом је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за трпљење неизвесности, неодговарања државних органа и намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њене ћерке, рођене дана ...1988. године у ..., због реакције и ставова надлежних државних органа који су показали трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква судбина њеног детета, исплати износ од 1.250.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде до исплате и накнади парничне трошкове.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП и погрешне примене материјалног права. Позивала се на одредбу члана 404. ЗПП због потребе новог тумачења права и уједначавање судске праксе.

Тужиља је поднела одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора је тражила и определила.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службено гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. У конкретном случају ревизијом се не указује на постојање потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Уз ревизију тужена није приложила правоснажне пресуде у којима је супротно одлучено о истоветном захтеву заснованом на истој или сличној чињеничноправној ситуацији. Битна повреда парничног поступка на коју се указује ревизијом није законски основ због кога се посебна ревизија може изјавити.

На основу изложеног одлучено је као у изреци у ставу првом овог решења.

Тужба је у предметном спору поднета дана 19.02.2019. године. Вредност предмета спора пресуде која се ревизијом побија је износ од 1.250.000,00 динара.

Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП. Трошкови одговора на ревизију нису били неопходни ради вођења парнице, те исти тужиљи нису досуђени.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић